

การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบ ไอ-อี-โอของ อเล็กซานเดอร์ แอสติน

ปิยนันท์ เทียนไชย

สาขาวิชาการวัด ประเมิน และวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

E-mail: piyanun49@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์หลักสูตร และระยะที่ 2 การประเมินหลักสูตร โดยกลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย นักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และผู้ช่วยสอน (TA) ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบวิเคราะห์หลักสูตร แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบทดสอบก่อนเรียน โดยในที่นี้ผู้วิจัยจะขอเสนอผลการวิจัยในระยะที่ 2 การประเมินหลักสูตรโดยผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมิน I-E-O ของ Astin ดังนี้

การประเมินปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ พบว่า ด้านคุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา ผู้เรียนที่เข้ารับการศึกษในหลักสูตร มีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์การรับเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด และนักศึกษามีความคาดหวังต่ออาจารย์ผู้สอน และหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ด้านเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด คิดเป็นร้อยละ 78.33 และด้านคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน ระดับคุณวุฒิ/ ประสบการณ์ในการสอน เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แต่อัตราส่วนระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอนและผู้เรียน พบว่าไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนด

การประเมินด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ พบว่า ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ และด้านจิตภาพ ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผลจากการสัมภาษณ์ของอาจารย์และผู้ช่วยสอน พบว่าในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่ในบางรายวิชาการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนนักศึกษา ทำให้กิจกรรมบางกิจกรรมไม่เกิดผลลัพธ์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การประเมินด้านผลการเรียนรู้ พบว่า ด้านเกรดเฉลี่ยของนักศึกษาในภาพรวมของทั้ง 3 กลุ่มวิชา พบว่า นักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์ (F) คิดเป็นร้อยละ 1.27 อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 87.20 ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด และด้านสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ จากการประเมินความคิดเห็นต่อผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่าโดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของหลักสูตรเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตร, หมวดวิชาศึกษาทั่วไป, รูปแบบ ไอ-อี-โอ ของแอสติน

Assessing the General Education Curriculum (Revised 2017) of Suan Sunandha Rajabhat University by Applying Alexander Astin' s i-e-o Model

Piyanun Thanchai

Faculty of Education Srinakharinwirot University

E-mail: piyanun49@gmail.com

ABSTRACT

The main purpose of this research is to assess the general education curriculum (revised 2017), by separating the process into two phases: curriculum analysis in the first phase, and curriculum assessment in the second phase. Data collection is conducted among students, professors, teaching assistants (TA), and participants in curriculum application. Statistical methods used in data analysis are percentage, mean, and standard deviation. Tools used in this research are curriculum analysis, questionnaires, interview, and preliminary test. For this research, we introduce the study result of the second phase, curriculum assessment, by applying Alexander Astin's I-E-O Model.

The assessment of Inputs that in terms of the characteristics during the initial phase of learning, students participating in the curriculum possessed the qualification of admission required by the university, and had high expectations of professors and the curriculum. In terms of performance in high school, the students met the requirement of the university, scoring at 78.33 percent. Finally, in terms of the characteristics of professors and teaching assistants, their qualification/teaching experience met the requirement of the university. However, the ratio of teachers and assistants to students did not conform with the requirement provided by Office of the Higher Education Commission (OHEC).

The assessment of Environment & Process revealed that in terms of the environment, which includes physical and mental environment, the assessment result was at high level. In terms of learning management process, interviews with the professors and teaching assistants revealed that learning activities conformed with the curriculum objective. However, in some of the subjects there are limitations of the number of students, causing the results of activities to be inconsistent with the curriculum objective.

The assessment of learning output and outcome revealed that in terms of the performance of students in three subjects, students who had a grade of F accounted for 1.27 percent, and retention rate of the students who fully attended the curriculum accounted for 87.20 percent of all students. In terms of effective learning, the assessment of opinions regarding the learning process revealed that opinions in general are at high level. Opinions on the curriculum regarding the learning result in

accordance with TQF revealed that the factor with the highest mean was human relationship and responsibility.

Keywords: curriculum assessment, general education, Alexander Astin's I-E-O Model

บทนำ

การตรวจสอบว่าหลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตรหรือไม่ เป็นที่มาของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ซึ่งเป็นวิธีการประเมินที่ยอมรับได้และเข้าใจได้โดยทั่วไป ซึ่งตัวบ่งชี้สำคัญของประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยคือ การศึกษาทั่วไป (Alfred, 1999) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยทั่วไปมีหลายรูปแบบ รวมไปถึงการทดสอบมาตรฐานตามมาตรฐานสากล แต่หลักสูตรการศึกษาทั่วไปมีลักษณะเฉพาะแต่ละมหาวิทยาลัย ยกที่ จะระบุว่าเตรียมความพร้อมทางวิชา จะการสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทั่วไปอย่างไร นอกจากนี้ นักศึกษา ยังมีลักษณะเฉพาะและภูมิหลังที่ต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพความสำเร็จทางการศึกษา ดังนั้นการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเราจำเป็นต้องทราบว่าปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการศึกษา

แอสติน กล่าวว่า "ปัจจัยการผลิต" และ "ประสพการณ์" เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จทางวิชาการ แอสติน ได้เสนอรูปแบบที่มีอิทธิพลสำคัญต่อการศึกษาความคงทนของผลการเรียนรู้และผลการเรียนของนักเรียนในรูปแบบที่เรียกว่า Input-Environment-Output (IEO) โดยขยายรูปแบบของ Tinto ด้วยการจัดการกับความพยายามทางวิชาการและความก้าวหน้าทางวิชาการรวมถึงเกรดเฉลี่ย (GPA) (Astin, 2012) แบบจำลอง IEO แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาเป็นอิทธิพลหลักจากหลายปัจจัย รวมทั้งพื้นฐานส่วนบุคคลและการศึกษาก่อนหน้า ความพยายามทางวิชาการและความก้าวหน้าทางวิชาการ (Leonard Debra (2004, น.34)

การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปีและมีผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนมาก แต่ปัญหาพบว่าการประเมินหลักสูตรที่ผ่านมาไม่ครอบคลุมผลลัพธ์ มีการประเมินในเฉพาะส่วน ซึ่งการประเมินที่ไม่ครอบคลุมทำให้ไม่เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมด การนำผลข้อมูลไปใช้ไม่เกิดผลประโยชน์สูงสุด อีกทั้งเมื่อการประเมินหลักสูตร

ไม่สมบูรณ์ การปรับปรุงหลักสูตรที่ผ่านมา จึงยังไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

การประเมินหลักสูตรจึงอาจถือได้ว่าเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินหลักสูตร เพื่อให้เห็นว่า การใช้หลักสูตรดังกล่าวนี้ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด อันเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรอย่างมีคุณภาพสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ได้กำหนดไว้ และเพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ อันจะเป็นสารสนเทศประกอบการพิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน IEO ของแอสตินซึ่งครอบคลุมในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ สภาพแวดล้อม รวมไปถึงผลลัพธ์ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพบริบทในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลอ้างอิงประกอบการประเมินหลักสูตรครั้งต่อไป ตลอดจนนำมาซึ่งคุณภาพในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ (Inputs)
3. เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ (Environment & Process)
4. เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ (Output & Outcome)

ระเบียบวิธีวิจัย

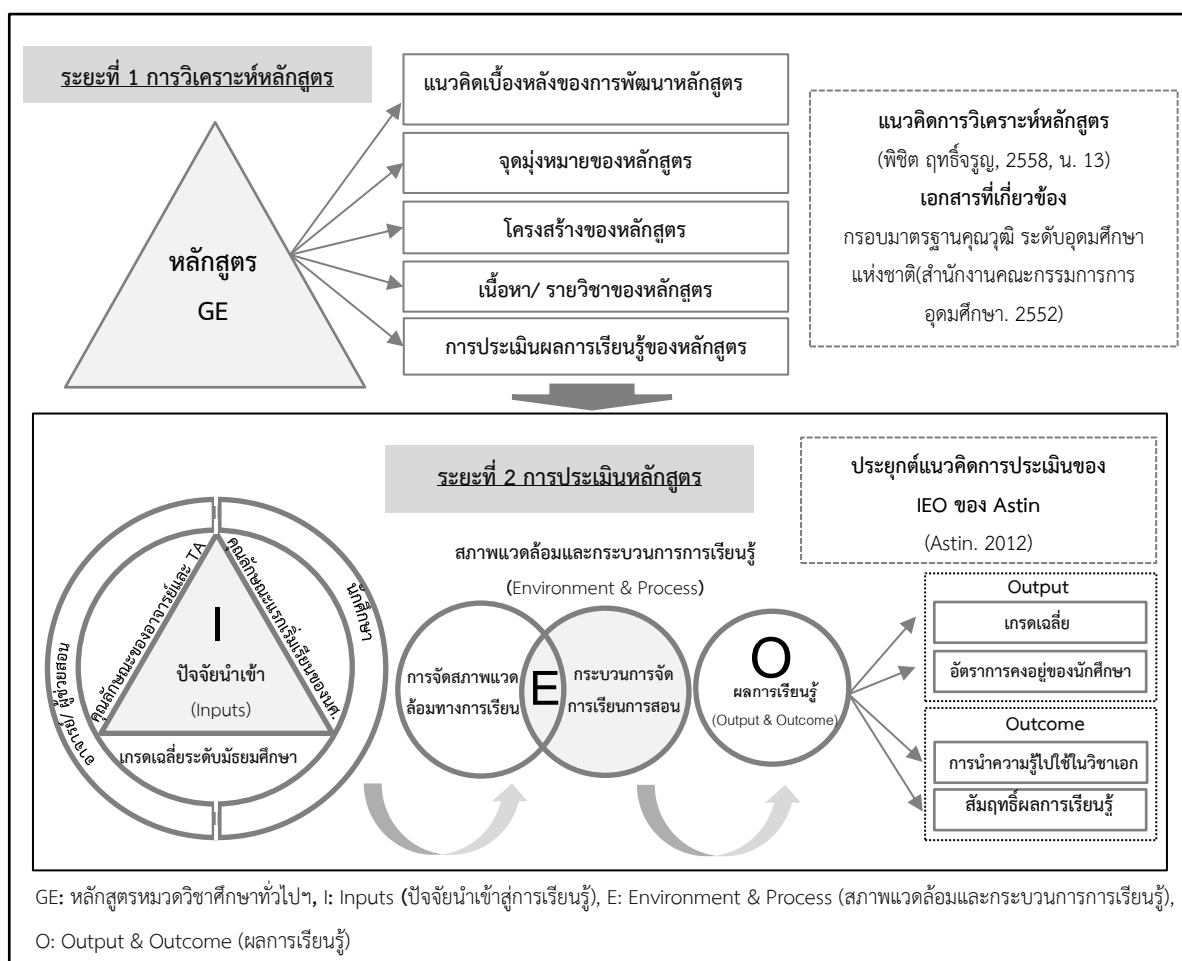
การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา แบ่งการดำเนินงานเป็น 2 ระยะ คือ

1. การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร โดยใช้แบบวิเคราะห์หลักสูตรที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร 3 ท่าน ทำการประเมิน รวมถึงการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

2. การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมิน I-E-O ประกอบด้วย ด้าน

ปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ และด้านผลการเรียนรู้โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบก่อนเรียน ที่สร้างขึ้น รวมไปถึงการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

โดยสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงรายละเอียด ดังภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการประเมิน

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการประเมิน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะขอเสนอผลการวิจัยในระยะที่ 2 การประเมินหลักสูตรโดยประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมิน I-E-O ของ Astin ดังนี้

1. ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ (Inputs) แบ่งผลการประเมินออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1.1. คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา

ผลการศึกษาเอกสาร พบว่า นักศึกษาที่เข้ารับการศึกษในหลักสูตรมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์และเป็นไปตามเงื่อนไขของหลักสูตรทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 ผลการประเมินความคาดหวังของนักศึกษาต่อผู้สอนและหลักสูตร แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตร

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
ความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตร			
1. นักศึกษามีความต้องการและมุ่งมั่นที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	4.10	0.81	มาก
2. ระดับความคาดหวังที่นักศึกษามีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	4.08	0.75	มาก
3. นักศึกษาคาดหวังว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปจะต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับหลักสูตรที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่	4.23	0.77	มาก
4. นักศึกษาคาดหวังว่าการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อให้ นักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่จะศึกษาในระดับสูงต่อไป	4.18	0.77	มาก
5. นักศึกษาคาดหวังว่าเป้าหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปจะทำให้นักศึกษามีความพร้อมในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม/สอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมปัจจุบัน	4.18	0.80	มาก
6. นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน	4.27	0.76	มาก
7. นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการที่ทันสมัย/ สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของบริบทของสังคม	4.27	0.77	มาก
8. นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวางและสามารถ เชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้	4.30	0.77	มาก
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	4.20	0.77	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวาง และสามารถเชื่อมโยงสิ่งต่างๆรอบตัวได้ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.27, S.D. = 0.76) โดยค่าเฉลี่ยรวม ความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตรของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.77)

1.2 เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา ผลการศึกษาเอกสาร พบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2562 เป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด คิดเป็นร้อยละ 78.33

1.3 คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และเกณฑ์การรับอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป แสดงได้ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 แสดงคุณวุฒิ และประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร

คุณวุฒิ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบการณ์การสอน	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	-	-	น้อยกว่า 5 ปี	7 คน	20.59
ปริญญาโท	18 คน	52.94	5 -15 ปี	16 คน	47.06
ปริญญาเอก	16 คน	47.06	มากกว่า 15 ปี	11 คน	32.35
รวมทั้งสิ้น	34 คน	100.00	รวมทั้งสิ้น	34 คน	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอนของหลักสูตร เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (คุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า) คิดเป็นร้อยละ 100 และด้านประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ผู้สอน พบว่า เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี) คิดเป็นร้อยละ 79.41 อัตราส่วนระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน และผู้เรียนเมื่อ

เทียบกับเกณฑ์อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลา 1:15 พบว่าไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอนโดยเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษา แสดงได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอนของนักศึกษา

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน			
1. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน	4.18	0.73	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการที่ทันสมัย/สอดคล้องกับ ความเปลี่ยนแปลงของบริบทของสังคม	4.15	0.77	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคและใช้เทคนิควิธีการสอนที่ดี	4.04	0.83	มาก
4. อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษา ได้คิด วิเคราะห์ และกล้าแสดงความคิดเห็น/ วิพากษ์และวิจารณ์ มีทักษะในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น	4.07	0.84	มาก
5. อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวางและสามารถเชื่อมโยงสิ่งต่างๆรอบตัวได้	4.11	0.77	มาก
6. อาจารย์ผู้สอนรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษา	4.09	0.82	มาก
7. อาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.19	0.73	มาก
8. ผู้ช่วยสอนมีความรู้และประสบการณ์ในการบริหารจัดการ การเรียนการสอน	4.11	0.78	มาก
9. อัตราส่วนระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอนและผู้เรียน มีความเหมาะสม	4.01	0.82	มาก
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	4.10	0.79	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าอาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.73) โดยค่าเฉลี่ยรวม คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.79)

2. ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ (Environment & Process) แบ่งผลการประเมินออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

2.1 การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษา และสัมภาษณ์ อาจารย์/ ผู้ช่วยสอน แสดงผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
ด้านสภาพแวดล้อม			
1. อาคาร สถานที่ ในการจัดการเรียนการสอน เพียงพอ/เหมาะสม	3.85	0.90	มาก
2. แสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิ เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้	3.84	0.90	มาก

3. สื่อการเรียนรู้/ แหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมและหลากหลาย	3.83	0.90	มาก
4. สภาพแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียนมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้	3.85	0.90	มาก
5. มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน	3.81	0.92	มาก
6. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน กับผู้เรียน	3.93	0.86	มาก
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	3.85	0.90	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน กับผู้เรียน ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.86) รองลงมา คือ แสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิ เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.90) โดยค่าเฉลี่ยรวม คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.90)

จากข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของอาจารย์และผู้ช่วยสอน ในประเด็นด้านสภาพแวดล้อมของหลักสูตรพบว่ามีความ

เพียงพอ และเหมาะสมของอาคารสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดห้องสำหรับการถ่ายทอดสัญญาณการสอน ไปยังห้องส่ง สำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้อยู่ห้องบรรยายสด และนักศึกษาที่ศูนย์การศึกษา ขนาดของห้องมีความเหมาะสม

2.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตรของนักศึกษา และสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน แสดงผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
ด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร	4.00	0.76	มาก
1. อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.00	0.76	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น และหลากหลาย	3.99	0.78	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา	3.97	0.82	มาก
4. อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์ตรง กระบวนการคิด และการมีส่วนร่วม	4.00	0.84	มาก
5. อาจารย์ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชา	4.01	0.79	มาก
6. อาจารย์ผู้สอนแนะนำสื่อการเรียนรู้ให้นักศึกษาอย่างเหมาะสม	4.03	0.81	มาก
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	4.00	0.80	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า อาจารย์ผู้สอนแนะนำสื่อการเรียนรู้ให้นักศึกษาอย่างเหมาะสม ระดับ ความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.81) รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับ

ลักษณะของรายวิชาเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ ระดับ ความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.79) โดยค่าเฉลี่ยรวม ด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.80)

จากข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของอาจารย์และผู้ช่วยสอน
ในประเด็นด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร พบว่า
ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับ
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่ในบางรายวิชาการจัดกิจกรรม
ต่าง ๆ ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนนักศึกษา

3. ด้านผลการเรียนรู้ (output & outcome)

แบ่งผลการประเมินออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน นักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียน และนักศึกษายกเลิกรายวิชา
หรือถอนรายวิชา (W)

กลุ่ม	จำนวนนักศึกษาที่ ลงทะเบียนเรียน	จำนวน นักศึกษาที่เรียน ครบตามเวลา เรียน	ร้อยละ	จำนวนนักศึกษา ยกเลิกรายวิชา	ร้อยละ
1. กลุ่มวิชาภาษา	9,386	7,653	81.54	1,733	18.46
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	8,274	7,775	93.97	4,99	6.03
3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์	6,569	5,699	86.76	870	13.24
รวมทั้งสิ้น	24,229	7,653	87.20	3,102	12.80

จากตารางที่ 6 จำนวนนักศึกษาที่ยกเลิกรายวิชาหรือ
ถอนรายวิชา (W) พบว่า กลุ่มวิชาภาษา มีจำนวนนักศึกษา
ยกเลิกรายวิชาหรือถอนรายวิชา (W) มากที่สุด คิดเป็นร้อย
ละ 18.46 รองลงมา คือ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และ
คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 13.24 และกลุ่มวิชา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวนนักศึกษายกเลิก
รายวิชาหรือถอนรายวิชา (W) น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.03

จากข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของนักศึกษาในประเด็น
อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาหรือสาเหตุของ
การยกเลิก/ถอนรายวิชา ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้เป็น 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้ 1) เกรด
ไม่ถึง คะแนนไม่ถึงตามเกณฑ์ เกรดเฉลี่ยต่ำกว่ากำหนด

3.1 เกรดเฉลี่ย จากการเก็บข้อมูล ในภาพรวมของ
ทุกกลุ่ม พบว่า นักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์
(F) คิดเป็นร้อยละ 1.27 ของนักศึกษาทั้งหมด

3.2 อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา โดยการเก็บ
ข้อมูลการยกเลิกรายวิชา/ ถอนรายวิชาของนักศึกษา และ
สัมภาษณ์จากนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาหรือสาเหตุของการ
ยกเลิก/ ถอนรายวิชา ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หรือไม่พึงพอใจ 2) ปัญหาเกี่ยวกับรายวิชา กิจกรรมการเรียน
การสอนของทำให้เกิดกิจกรรมบางกิจกรรมไม่เกิดผลลัพธ์ตาม
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรรวมถึงความพร้อมของระบบ
สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน 3) การบริหารจัดการ
เวลาเรียน ความรับผิดชอบ รวมถึงความพร้อมในการเรียน
ของนักศึกษา 4) ปัญหาการลงทะเบียนผิดวิชา/ ผิดกลุ่มเรียน
รวมถึงปัญหาระบบการลงทะเบียน และ 5) สถานภาพทาง
การเงิน

3.3 การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก ผู้วิจัยประเมิน
การนำความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรไป
ประยุกต์ใช้ในการเรียนของวิชาเอกของนักศึกษา โดยใช้
แบบทดสอบก่อนเรียน ที่ผ่านการหาคุณภาพข้อสอบแล้ว กับ

ตัวแทนรายวิชาในคณะ กับ 3 กลุ่มวิชา นำไปทดสอบกับนักศึกษาที่ผ่านการเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปในกลุ่มนั้นๆ แล้ว ผลการประเมินพบว่า รายวิชา ENL3717 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน ซึ่งเป็นรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มภาษา มีผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ 70% คิดเป็นร้อยละ 100 รายวิชา SCM1102 สังคมวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองไทย ซึ่งเป็นรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ 70% คิดเป็นร้อยละ 83.33 และรายวิชา ISC1102 พื้นฐานทางระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ซึ่งเป็นรายวิชา

ที่สอดคล้องกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ 70% คิดเป็นร้อยละ 70

3.4 สมรรถนะผลการเรียนรู้ (learning outcome achievement) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้านผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจัดการเรียนการสอนเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) หรือไม่ โดยเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร นักศึกษา รวมไปถึงการศึกษาเอกสารต่าง ๆ แสดงผลการประเมินดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของหลักสูตรเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)			
1. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม			
1.1 นักศึกษาสามารถใช้ดุลยพินิจ ค่านิยม ความมีเหตุผล และเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคมในการดำเนินชีวิต	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
1.2 นักศึกษามีวินัย ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และอดทน	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
1.3 นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	3.33	0.58	ปานกลางหรือเฉยๆ
1.4 นักศึกษาตระหนักและสำนึกในความเป็นไทย	3.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	3.75	0.29	มากหรือเห็นด้วย
2. ด้านความรู้			
2.1 มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์กว้างไกล และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต	4.33	0.58	มากหรือเห็นด้วย
2.2 นักศึกษามีความรู้ เข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
2.3 นักศึกษามีความรู้ เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ	3.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	4.00	0.38	มากหรือเห็นด้วย
3. ด้านทักษะทางปัญญา	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย

3.1 นักศึกษามีทักษะการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง			
3.2 นักศึกษามีทักษะการคิดแบบองค์รวม	3.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	3.83	0.29	มากหรือเห็นด้วย
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			
4.1 นักศึกษามีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ	3.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
4.2 นักศึกษาเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
4.3 นักศึกษามีภาวะผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	4.11	0.38	มากหรือเห็นด้วย
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
5.1 นักศึกษามีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข	3.33	0.58	ปานกลางหรือเฉยๆ
5.2 นักศึกษาใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
5.3 นักศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	3.78	0.19	มากหรือเห็นด้วย

จากตารางที่ 7 ความคิดเห็นของหลักสูตรเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.38) รองลงมาคือ ด้านความรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.38) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.29)

ผลการสัมภาษณ์นักศึกษาด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรพบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ และผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อไปได้

สรุปและอภิปรายผล

การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 โดยการประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมิน I-E-O ประกอบด้วย ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ และด้านผลการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ ดังนี้

ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้

คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา คุณสมบัติของนักศึกษาที่ เข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และนักศึกษามีความคาดหวังต่อผู้สอนและหลักสูตร โดยนักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวาง สามารถเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของรัตนบุตริดีและอาริชา โคตรเครื่อง (2556) ที่ศึกษาเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชามนุษย์กับการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่พบว่า นิสิตมีความคาดหวังต่อ

การเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้าน อาจารย์ผู้สอนมีความคาดหวังสูงสุด ด้านการเรียนการสอน และด้านสื่อสนับสนุนการเรียนการสอนตามลำดับ ด้านผล การเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาเป็นไป ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด แต่มีบางส่วนที่ไม่เป็นไป ตามเกณฑ์อาจเนื่องมาจากข้อกำหนดเงื่อนไขในการรับ สมัครของมหาวิทยาลัย เช่น การรับทุน โครงการพิเศษต่าง ๆ ซึ่งการที่นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ มหาวิทยาลัยจะเป็นพื้นฐานของนักศึกษาในการเรียนระดับ จัดการเรียนการสอนของหลักสูตรหมวดวิชาชีพศึกษาทั่วไปเป็น การเรียนแบบกลุ่มใหญ่ จำนวนอาจารย์และผู้ช่วยสอนจึงไม่ เหมาะสม และจากความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอน มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ

ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้

การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน จากผลการ ประเมิน พบว่า ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ในส่วนของ สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ ประกอบด้วย อาคารสถานที่ที่ ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพียงพอและเหมาะสม แสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ สื่อการ เรียนรู้ หรือแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย ในส่วนของ สภาพแวดล้อมด้านจิตภาพ มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ที่เหมาะสมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน และ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน และผู้เรียน สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2548) ซึ่งได้สรุปประเด็น การบริหารงานวิชาชีพศึกษาทั่วไปไว้ว่า การให้บริการในด้าน ความสะดวกและความพร้อมของการสอนจะครอบคลุมสิ่งที่ เป็นองค์ประกอบนับตั้งแต่เรื่องของอาคารสถานที่ในการสอน บริการอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนต่าง ๆ บริการจัดทำเอกสาร ปรับปรุงตำรา บริการค้นคว้าห้องสมุด บริการจัดหาหนังสือ ประกอบการสอน การจัดช่วงเวลาที่เหมาะสม เป็นปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้ บรรลุวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับ วิชาญ สุวรรณวงศ์ (2549) ที่กล่าวว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในสถานศึกษา เป็นองค์ประกอบที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และ

ปริญญาดุษฎีได้ สอดคล้องกับ วรางคณา เรียนสุทธิ (2558) ที่ พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มี อิทธิพล ต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ และอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร เป็นไป ตามกำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 แต่อัตราส่วน อาจารย์ต่อนักศึกษายังไม่เป็นไปตามเกณฑ์เนื่องจากการ

พัฒนาตนเองในทุกด้านทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมส่งผล ต่อผู้เรียนทั้งทางบวกและทางลบและมีผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น ห้องเรียนที่ถูกละเลย มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มี คุณภาพเหมาะสมและสนับสนุนการเรียนรู้ มีบรรยากาศใน การเรียนที่ดีก็จะส่งผลทางบวกต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้อย่างมีความสุข มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการ เรียน

และกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร จากผลการประเมินพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของหลักสูตร ในส่วนของเอกสาร สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในหลักสูตรมีความเหมาะสมและเพียงพอ แต่นักศึกษายังมีส่วนร่วมค้อยมีส่วนร่วมในการวางแผนการ เรียนการสอนด้วยข้อจำกัดในด้านจำนวนของนักศึกษา และ หลักสูตรมีการส่งเสริมการเรียนรู้ที่นอกเหนือจากห้องเรียน ในส่วนของ e-learning อีกทั้งยังมีแหล่งสนับสนุนอื่น ๆ ภายในมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่องการจัดการ เรียนการสอนวิชาชีพศึกษาทั่วไปของ หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความเห็นของนักศึกษาของ ปัจมาสน์ บุญทรง (2555) พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญ ด้าน อาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียน การสอน เช่น ควรมีหนังสือประกอบการเรียนที่ทันสมัยและ เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน รวมถึงสภาพห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียนควรมีความ

เหมาะสม และ มีความพร้อมต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

ด้านผลการเรียนรู้ (output & outcome)

เกรตเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของนักศึกษาผ่านเกณฑ์ (มีค่าเกรตเฉลี่ยรวมที่ D- ขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 98.73 ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลรายละเอียดพบว่าจำนวนนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ (F) คือ กลุ่มนักศึกษาที่ไม่ทำกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ รายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์การประเมิน อันเนื่องมาจากการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณสมบัติตรงตามรายวิชาที่สอน มีตำแหน่งทางวิชาการและประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน มีสื่อ

อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา จากการประเมินพบว่าจำนวนนักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตรคิดเป็นร้อยละ 87.20 ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด โดยปัญหา หรือสาเหตุของการยกเลิกรายวิชาหรือถอนรายวิชา ของนักศึกษามาจากปัญหาเกรดไม่ถึง คะแนนไม่ถึงตามเกณฑ์ เกรดเฉลี่ยต่ำกว่ากำหนด หรือไม่พึงพอใจ และปัญหาเกี่ยวกับรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ที่ไม่ตอบสนองต่อความสนใจของนักศึกษา รวมถึงความพร้อมของระบบสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชิต ฤทธิ์เจริญและคณะ (2550) พบว่าการที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่ดี เนื่องมาจากพฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษา พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนยังไม่สามารถสร้างพลังกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นประโยชน์ของรายวิชา รวมทั้งทรัพยากรไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก จากการประเมินพบว่าความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตร มีความสอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก/คณะ และนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาเอก/ คณะ สามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้จากรายวิชาศึกษาทั่วไป ไปใช้ในการเรียนการสอนได้

เนื่องจากกระบวนการในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรจะพบว่า โดยมีคณะกรรมการยกย่องหลักสูตร ประกอบไปด้วย คณบดีจากคณะ/ วิทยาลัยเพื่อเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และเสนอขอข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารและการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้สอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก/ คณะ ผลการวัดการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอกของนักศึกษา พบว่า ตัวแทนวิชาในกลุ่มภาษา มีนักศึกษาสอบผ่านเกณฑ์ (70%) คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสอดคล้องกับ สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (2550) ได้พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการใช้ภาษาจากสถานการณ์ที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนคุ้นเคยและมีความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร อย่างมีความหมายในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารว่าจะสื่อสารเช่นไรในสถานการณ์นั้น ๆ

และสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินพบว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรส่งผลให้เกิดผลการเรียนรู้ตามที่วัตถุประสงค์กำหนด และผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานเป็นทีมและการปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น อันเนื่องมาจากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปได้พัฒนาบนพื้นฐานของมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาที่เรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรนี้ มีคุณสมบัติครอบคลุมตามองค์ประกอบของหลักสูตรทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านทักษะความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์รวี บุญญานุสิทธิ์ (2554) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ได้เรียนรู้ผ่านการร่วมมือในการปฏิบัติ สามารถคิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล มีการพัฒนาจิตสาธารณะ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลประเมินไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

1.1 ควรให้นักศึกษาเลือกลงทะเบียนเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปด้วยตนเอง เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกเรียนในรายวิชาที่ตนเองสนใจ และสามารถนำไปใช้ในวิถีการทำงานของนักศึกษา ไม่ควรมีรายวิชาบังคับ โดยอาจมีการปรับปรุงด้านโครงสร้างของหลักสูตร ในแต่ละกลุ่ม ให้เป็นรายวิชาเลือกทั้งหมดโดยจะต้องครอบคลุมทั้งหมด 3 กลุ่มวิชา จากนั้นสร้างความรู้ความเข้าใจกับนักศึกษา และกำหนดรายวิชาที่จะเปิดสอนในภาคเรียนนั้นๆ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการเลือกเรียนตามความสนใจ

1.2 ควรพิจารณาเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนและผู้ช่วยสอน (TA) เนื่องการเรียนการสอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็นการจัดการเรียนแบบกลุ่มใหญ่ มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก จากการประเมินผลด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนยังไม่ทั่วถึง และยังมีข้อจำกัด ดังนั้นหากมีการพิจารณาปรับเพิ่มอาจารย์ผู้สอนและผู้ช่วยสอน (TA) ก็จะทำให้สามารถปรับปรุงแบบการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
3. ศึกษาแนวทางการเรียนการสอนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปรูปแบบออนไลน์

References

Astin, A. W. (2012). **Assessment for excellence**. New York: Macmillan.

Kaewpanchaung, S. (2007). **Development of English speaking skills of students Secondary 6 (S6) By using language activities for communication**. Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Kanrawee Boonyanusit. (2011). **Development of Instruction Model for Enhancing Respectful Mind and Ethical Mind Based on Teaching and Learning via Service Learning for Undergraduate Students**. Dissertation, Ed.D. (Curriculum Research and Development). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Leonard Debra. (2004). **A Study of General Education Assessment**. Electronic Theses and Dissertations. (Online).

Ministry of Education. (2005). **Standard criteria for Bachelor degree programs 2005**. <http://www.mue.go.th>.

Pattamat boonsong. (2012). **Instructional Management of General Education in Bachelor's Degree Program of Thammasat University as Perceived by Students**. Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Ritcharoon, P. (2007). **Principles of educational Measurement and evaluation**. (4thed). Bangkok: houses of Kermit

Ritcharoon, P. (2015). **Course Assessment: Concepts Process and use of evaluation results**. *Journal of Education*, STOU, 8(1), 13 -28.

- Sinlarat, P. (2007). Thailand Qualifications Framework. *Journal of Education*.38 (2), 104 -117
- Suwanwong, W. (2006). *Environmental Management in Benjamaracharangsit 2 School as Perceived by Teachers*. Master thesis, M.Ed. (Course Management). Bangkok: Graduate School, Burapha University.
- Thai GE network. (2013) *Report Thailand Qualifications Framework 2009*. <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/>
- Warangkhan Riansut. (2558). *Academic Probation's Probability Forecasting Model For Undergraduate Students At Thaksin University*. Reserch report, Department of Statistics Faculty of Science Thaksin University. Sinlarat, P. (2019) Higher Education Standards Framework. *Journal of Education*. 38(2), 104 -117.